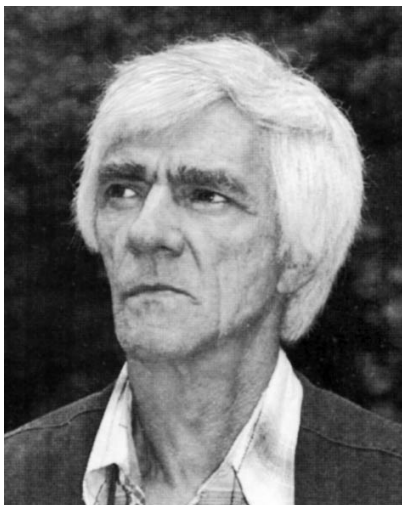

ЛІСЕНКО Богдан Михайлович (30. 07. 1945, Київ — 24. 05. 2011, там само) — скульптор. Син [М. Лисенка](#). Член НСХУ (1986). Закін. Київський художній інститут (1973; викл. [М. Бронський](#), М. Лисенко, *І. Макогон*, *В. Сухенко*). Від 1984 — викладач Київ. інституту декор.-приклад. мистецтва і дизайну; від 1999 — асистент кафедри скульптури Нац. академії образотвор. мистецтва і архітектури (Київ). Учасник всеукр., всесоюз. худож. виставок від 1973. Основні галузі — станк. і монум. мистецтво. Разом із [В. Сухенком](#) та [О.](#)

[Вітриком](#) працював над завершенням пам'ятників, створених М. Лисенком: С. Ковпаку (м. Путивль Сум. обл., 1971), воїнам, загиблим під час форсування Пд. Бугу (с. Ковалівка Микол. р-ну Микол. обл., 1975), жертвам Бабиного Яру (Київ, 1976). Спільно з *М. Олексієнком* та *В. Чепеликом* створив пам'ятник героям Малин. підпілля (м. Малин Житомир. обл., 1984), корабелям (Миколаїв, 1990). Автор станк. скульптур, присвяч. 2-й світ. війні, портретів героїв війни та сучасників. Реаліст. композиції вирізняються внутр. емоційністю. Деякі роботи зберігаються у Черніг., Черкас. ХМ.

Основні твори

«Воротар» (1973), «О. Грін» (1983), «Сестра А. Симоненко» (1986); мемор. дошка М. Лисенку у Києві (1986).

Рекомендована література

1. Скульптор Михайло Лисенко та його учні: Каталог. 2006;
2. Лисенко Л. Пам'яті скульптора Богдана Лисенка // Мистецтвознавство України. 2012. Вип. 12 (обидва — Київ).

[Л. О. Лисенко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Лисенко Богдан Михайлович / Л. О. Лисенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54828>. - Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).